

kat; kak ta Ssmerecz to žiwjenje je nad panuša, a ton Czert tejšch hobu na to žiwjenje kawal je. To žiwjenje, nasch Knes JEsus Krystus, da ho moricz. Ale ta Ssmerecz trechi tu wopak. Pšchetož to žiwjenje bje we tej Parschoni wječnje. Nidy neby hebi ta Ssmerecz to pomyslita, so dyrbjata tu we tem smertnem Czjeli jena tajka wječna a bojsta Moz potajena bydž. Wona tehodla pšchjera, a stoži ho na tajku Parschonu, kiž wumrecz nemožesche, ale tolla wumre. Pšchetož hacž runje ta cžlowška Natura we Krystuku wopraudžje mordwa bje, da schak tolla ta bojsta Natura nesmertna we nim bjesche. A hacž runje we Czaju jeho cžerpenja we nim žnje potajena a smjerom ležata je, (kajž cži stari Buczerjo praja) a neje ho sjewita a wopokasata, so by takama Parschona Krystukowa wumrecz moža. Tak je ta Ssmerecz cžinita, tak welje hacž je moža, a nemožesche dalje.

Dokelž pak ta Parschona, po tej bojstej Naturi, lute žiwjenje je, a we Ssmereczu wostacž nemože; pšcheczisheczu ho wona safo, a powali tu Ssmerecz, a schitko schtož tej Ssmereczu pomhasche, Rječ a Czert, a podcziknu hebi jich, a knezi we wječnem nowem žiwjenju, kotremuž Rječ, Czert, a tejšch ta Ssmerecz, wjazn schkodžicž nemoža.

To je jene džiwnje a newuštyschane Prjedowanje, kotrež ton Rosom wopšchjecž nemože, ale dyrbi wjerjene bydž; so Krystus žiwjenje je, a je tolla mordwy; a tak mordwy, so tolla žiwjenje

we nim knezi a ta Ssmerecz schitku swoju Moz subu. Pšchetož tu trechi ho njete jeden mol (Buhu bydž Džak a Kwalba) tajki Cžlowek, kotrehož ta Ssmerecz nadpanje a kajž druhich Cžlowekow sadaji. Ale hredža we tem Dajenju bu-dže wona hama morena a pozrjeta, a ton moreny Krystus je wječnje žiwjenje.

To kwali ton swjaty Pawol srjamy-mi Sskowami: Kolof. 2. v. 13. 14. 15. Boh je was tejšch snim žiwych scžinik, jako wy Mordwi bjesheczu we Rječach a Wobhjesku wascheho Czjela, a je wam wodač schitke wasche Rjechi. A je wuhasnył to Sapismo, kotrež pšcheczivo nam bjesche, kiž Wustajenjach wobstejesche a nam pšcheczivne bjesche, a je tosame se Sredža precž scžirik, a na Bschiz pšchibik; A je wurubik te Giržczinstwa a Mozy, a je je sjaunje jate wedk, a nadnimi Dobuczje džeržak, sam pšches ho.

Ton Sspruch ma dwje Wjezn we hebi. KPrjenemu praji won, so Krystus se swojim Cžerpenjom to Sapismo wucupit je, kotrež my Sakonja dla dyrbjachmy wot ho dacž. Ton swjaty Pawol sroseni to tak: My schizn wjemny po tym Sakonju, schto hebi Boh wot nas žada, schto my cžinicž a cžohož my ho wostajicž dyrbinny. Želi so my ho tehodla pšcheladamy, so my ho teho wostajimny, schtož cžinicž mamny, aby cžinimny, kotrehož ho wostajicž dyrbjachmy; da my hinač nemožemny, to Sswjedomnje steji tudny, a dowedže nam, so hmy neprawje cžinili. Tak hu nasche Sswjedomnja, kajž dožne Knihy, džež my na

(B)

ho